og saa skulde man komme i den Tilstand, at man ikke længere kunde foretage de Blandinger, som ellers ere almindelige. Jeg veed ikke, hvor han har den Erfaring fra. Jeg kommer ganske vist ikke meget paa Ølhuse, men jeg har i alt Fald ikke opdaget, at Folk forlange Blandinger af forskellige Ølsorter, ligesom det sikkert er endnu sjældnere, at en Mand faar forordnet af sin Læge, at han skal sende Bud til nærmeste Øltapper og anmode ham, som det ærede Medlem mente, om han ikke vil blande ham det Øl, hans Læge har foreskrevet, da han ikke kan selv. Nej, drikker Manden det Øl, som er foreskrevet af Lægen, er det i Reglen ikke blandet Øl, men Øl, som man meget godt kan faa aftappet uden at komme i Strid med Loven. Men overhovedet forekommer det mig, at det ærede Medlems Argumentation lider af saadanne Overdrivelser, at jeg skønner ikke, man behøver at tage Hensyn dertil.

Oct. Hansen: Det gaar jo ikke al Tid, som Præsten prædiker; det kan være, at det vil gaa bedre; der er mange Ting, der gaa meget bedre, end man egentlig skulde have troet. Den ærede sidste Taler (J. Pedersen) har vist aldrig tænkt sig, at man skulde leve nogenlunde fredeligt og behageligt under den forfatningsmæssige Tilstand med Gendarmer o. s. v., som vi nu have. Man har ikke tænkt sig, at der skulde kunne eksistere en Presse, uagtet i Virkeligheden alle de Garantier, som ere givne for Pressefriheden, ere ophævede og Politiet til enhver Tid kan skride ind og forhindre Pressen i at skrive. Det er meget sandt; man lever ogsaa meget lykkeligt i despotiske Lande som Rusland, Finland...

Formanden: Det ærede Medlem bør ikke glemme, det er Ændringsforslagene, og kun dem, som man har Ret til at tale om.

Oct. Hansen: Min Bemærkning er direkte Svar til, hvad den ærede sidste Taler talte om. Jeg siger altsaa, at selv om det nu ikke vil komme til at have alle de Ulemper, som jeg skildrede som en Mulighed, er Tilstanden dog den, at man giver Autoriteterne, den ærede Finansminister og hele hans Toldpersonale, i Virkeligheden Hals og Haand over en stor Del af Medborgernes industrielle Bevægelser og Optræden i det daglige Liv. Jeg tvivler ikke paa, at den ærede Minister og hans Toldembedsmænd ere overmaade humane og retsindige Mænd, men derfor kan man jo dog ikke indrette hele Lovgivningen saaledes, at alt skal være afhængigt af Finansministeren og Toldembedsmændene eller Administrationen. Man forlanger i et frit Samfund, at der skal være en vis Sfære, hvori den enkelte kan bevæge sig med en vis Frihed uden at risikere mulig at have Politiet paa Halsen straks. Naar en handlende eller en Privatmand har Lyst til at blande sit Øl, skal det ikke være saaledes, at han risikerer derfor at blive straffet. Se det er en Frihed, som man ikke skal indskrænke. Det ærede Medlem kan nu gerne kalde det Overdrivelser og sige, at det behøve vi ikke at tage Hensyn til. Jeg siger blot, at naar vi opgive det, at holde de Ting, som hidtil have været fuldstændig tilladelige, paa samme Vis; naar man paa den Maade vil, ved Margarine- eller Øllove, indskrænke det Omraade, hvorpaa den enkelte Borgers Initiativ kan bevæge sig frit, saa ville vi maaske tilsidst komme til saadanne Tilstande, hvor man ikke kan gaa paa Gaden, uden man skal have en Politibetjent ved Siden af, der skal sige en, om man skal gaa paa højre eller venstre Fortov. Det er ogsaa en Overdrivelse, men det er den Fare, der har ført til, at man i alle fri Samfund har sørget for, at der er en Sfære, hvor man kan bevæge sig frit, og navnlig hvor man skal kunne appellere til Domstolene, noget, der synes i høj Grad at skulle udelukkes netop ved Ændringsforslaget. Det er ogsaa mit Svar saa til den ærede Ordfører. Han kan længe nok sige, at det bliver ikke saa galt, som jeg skildrer; det kan det blive, og det er den Mulighed, vi gærne skulde udelukke.

Finansministeren (Estrup): Det ærede Medlem, som nu satte sig, bemærkede, da han første Gang havde Ordet, at naar man vedtog det foreliggende Ændringsforslag Nr. 2 med det tilhørende Underændringsforslag, saa vilde man gøre Finansministeren til Dommer i alle disse Overtrædelsestilfælde fra Bryggernes Side, som der er Tale om. For saa vidt det ikke gaar ind under Begrebet en meget stor Overdrivelse, er det en fuldstændig Misforstaaelse af Ændringsforslaget. Finansministeren bliver kun den, der afgør det rent faktiske, om Øllet ved sin Udgang har opfyldt de fastsatte Betingelser, og intet mere. Dommen over Forseelsen og Paabuddet af Straf ligge ikke under Finansministeren. Efter det ærede Medlems Udtalelse, maatte enhver, der ikke kendte Loven, tro, at Bestemmelsen gik ud paa at gøre Finansministeren til Dommer i disse Sager. Det er ikke Tilfældet. Denne Bestemmelse i Ændringsforslaget er noget svarende til — ikke ganske det samme — hvad der